

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie: 1-2. - 1926

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613351072.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

»Dersom de, der miskiende Fyrst Constantin,« sagde han, »blot saae ham i Nærheden, da haaber jeg, at de, hvis der var et Gran af Billighed i deres Siæle, vilde forandre deres Mening om ham; han kan imidlertid være rolig for sit Rygte, thi hvor uretfærdig man nu er imod ham, saa vil sikkert Efterverdenen skienke ham sin Ret.« - »Men hvi er dog Nutiden ham saa fiendsk?« spurgte Emilie. »Fordi udmærkede Mænd aldrig mangle Fiender,« svarede Litowski, »dog saameget maae selv disse Fiender tilstaae, at Storfyrsten er en af Europas sieldneste Feltherrer; jeg har talt med udmærkede Krigere, der vare forbausede over, hvad han, som Tactiker, har virket; den Sikkerhed, den Bestemthed, hvormed enhver krigersk Bevægelse nu udføres i Warschau, har Ingen Begreb om, der ikke selv har seet det; ikke en halv Tomme, ja ikke en Linie træder den ene Mand fremfor den anden; hele Hæren er forvandlet til et eneste stort Legeme, hvori Storfyrstens Villie lever og aander, og hvori han alene er Siælen; derfor burde i Sandhed alle Europas Fyrster sende deres Officerer til os, for at lære, hvad Tactik vil sige, thi ved Storfyrstens Omsorg ere vore Tropper nu blevne til de første i Verden.«